

Scrisoare deschisă si apel către Președintele României, domnul Klaus Iohannis

Stimate Domnule Președinte

In aceste zile de aniversare a renașterii democrației românești, vă scriu pentru a vă cere din nou sprijinul pentru repararea unei nedreptăți istorice legată de victimele Revoluției:

După cum știți, pentru moartea a peste 1.200 de revoluționari care s-au jertfit pentru libertatea noastră, actul de acuzare din **Dosarul Revoluției** a trimis în instanță doar trei vinovți. Teza principală a rechizitoriului este că Securitatea ar fi fost “dezarmată” pe 22 decembrie, trecând instantaneu în subordinea Armatei.

În fapt, **această premisă este o deplorabilă eroare juridică**. Există un numar copleșitor de probe și mărturii, ignorate de procurorii militari, care dovedesc **vinovăția Securității pentru crimele atât de dinainte de 22 decembrie cât și de după fuga dictatorului**. Acest probator, pe care l-am descoperit sau cercetat în ultimii ani împreună cu doi colaboratori (Roland Thomasson si Mădălin Hodor) include dosare găsite recent la CNSAS, documente juridice din anchetele și procesele Revoluției, declarații și interviuri inedite cu martori; pe toate acestea le-am rezumat într-un studiu publicat anul trecut¹ și într-o carte care apare in aceste zile².

Probatoriul demonstrează atât **organizarea și planurile detaliate ale Securității din anii '80 pentru apărarea cu orice preț a regimului Ceaușescu, precum și punerea în aplicare a planului respectiv, în decembrie 1989**.

În timpul regimului Ceaușescu, înainte de Revoluție:

In anii '80, sub conducerea lui Iulian Vlad, Securitatea a pus la punct un plan de acțiune detaliat, care viza așa numita “luptă de rezistență pe teritoriul vremelnic ocupat de inamic”. Conducerea DSS a creat o rețea de “luptători” profund loiali dictatorului, gata pentru “sacrificiul suprem”.

¹ “Cine a tras în noi după 22. Studiu asupra vinovățiilor pentru victimele Revoluției Române din decembrie 1989”. Andrei Ursu, Madalin Hodor, Roland Thomasson, Noua Revista de Drepturile Omului, Nr. 4/2018 (NRDO).

² “Tragatori si mistificatori. Contrarevolutia Securitatii din decembrie 1989”, Andrei Ursu, Roland O. Thomasson, in colaborare cu Madalin Hodor, editura POLIROM, 2019.

“Securitatea personală a Comandantului Suprem” era, explicit, misiunea principală a Securității. Planul “luptei de rezistență” avea ca scop, prin crearea de “panică”, “diversiuni”, și “pierderi umane și materiale inamicului”, readucerea dictatorului la putere, indiferent de modul cum ar fi fost înlăturat – respectiv de forțe externe sau interne. Acest plan *s-a materializat după 22 decembrie în toate orașele și zonele unde au fost victime.*

In timpul Revoluției din decembrie 1989:

- Majoritatea victimelor de la Timișoara au fost produse de cadre de Securitate și MI, pentru care nu a fost condamnat definitiv decât un singur securist (Sima Traian).

- La Timișoara și București au fost arestați abuziv sute de demonstrați care au fost bătuți sălbatic de cadre de Securitate și Miliție. Pentru aceste crime împotriva umanității nu au fost anchetați, judecați și condamnați decât un număr infim de vinovați.

- Contrar narațiunii revizioniste securiste, după 22 decembrie 1989, revoluționarii și militarii uciși nu s-au împușcat între ei „ca proștii”, **nu au fost doar victimele „focului fratricid” [3].** Așa cum n-au fost nici victimele „*turiștilor sovietici*” sau ale unei nebuloase conspirații KGB-isto-„*filo-sovietice*”[4]. **Ei au fost ultimele victime ale Securității ceaușiste.**

- Securitatea **NU a fost dezarmată pe 22 decembrie.** Din contră, **Securitatea a păstrat un vast armament până cel puțin pe 4 ianuarie 1990 și a desfășurat acte terorist-diversioniste între 16-31 decembrie 1989, conform planului “luptei de rezistență”.**

- Armamentul Securității includea arme destinate luptei de gherilă care nu existau în arsenalul Armatei (în special de proveniență occidentală), **arme cu care s-a tras și au fost uciși și răniți revoluționari și soldați în perioada 22-31 decembrie.** Este vorba de puști-mitralieră de calibru redus (5,6), cu pat rabatabil (pentru a putea fi mai ușor disimulate în salopete), cu lunetă și dispozitive de ochire pe timp de noapte cu laser sau infraroșii. **Acel armament a fost folosit: la predare au lipsit zeci de mii de gloanțe din cele distribuite cadrelor de Securitate pe 20 decembrie 1989.**

- Nenumărate mărturii atestă focuri trase din case conspirative; din vilele nomenclaturiștilor din jurul televiziunii; din sediile și apartamentele cadrelor de Securitate din jurul CC-ului și al altor obiective; de pe acoperișurile blocurilor și zonele din jurul MAPN-ului; din jurul unităților militare, către aceste unități; din hoteluri, instituții și poduri de case, către piețele pline cu demonstranți – toate destinate declanșării stării de panică și confuzie.

- Caracteristicile focurilor de după 22 (foc cu foc, rafale scurte, la intervale de 10-15 minute, mai ales noaptea, ținând precis în organe vitale, cu schimbarea frecventă a punctului de tragere) corespund și ele planurilor “luptei de rezistență”, conform atât documentelor de la CNSAS cât și anunțului codificat din Scânteia Tineretului din 18 decembrie 1989.

- Probele dovedesc fără dubiu atât existența teroriștilor – în acțiune, prinși, sau morți - cât și faptul că aceștia aveau asupra lor legitimații de Securitate (ale Direcției a V-a, USLA, Filaj, etc). Deseori, sub combinezoanele negre, aceștia purtau mai multe rânduri de haine pentru deghizare, inclusiv în ofițeri de armată și civili.

În ultimii 30 de ani, după Revoluție:

Foștii lucrători din Securitate au încercat să șteargă urmele și să intimideze martorii. Cadrele fostei direcții a VI-a a Securității au fost desemnați să ancheteze, în 1990, în calitate de procurori militari (cu legitimații cu tot) crimele de la Revoluție (!).

Sub atacul inexorabil al dezinformării securiste, inclusiv de pe pozițiile păstrate în SRI și alte servicii ale statului, s-au acreditat versiuni profund falsificate ale istoriei lui decembrie 1989. Serviciul “D” (dezinformare) lucrează non stop, de 30 de ani, la aceasta mistificare – în mai multe variante – a Revoluției române. Adică a momentului cheie a istoriei poporului pe care l-a îngenunchiat.

După împușcarea Ceaușeștilor, diversiunea teroristă a Securității s-a metamorfozat într-o diversiune juridică. Procurorii militari nu au făcut până acum decât să accepte această narațiune disculpatoare a Securității. Poate că tocmai *din această cauză*, a falsificării istoriei de către fostele cadre DSS, avem încă astăzi nostalgicii naționalismului ceaușist.

Din zilele Revoluției au rămas totuși în memoria colectivă imaginile sutelor de mii de oameni ieșiți pentru prima oară în stradă, sătui de teroarea, frigul și mizeria morală în care clanul ceaușist adusese țara. Au rămas atât imaginile soldaților fraternizând cu populația și a civililor pe tancuri, cât și ale teroriștilor-securiști împușcați sau prinși, rămași neanchetați și cu atât mai puțin condamnați.

Domnule Președinte, îi omagiem, le citim numele, dar eroilor care au murit pentru noi în '89 nu li s-a făcut dreptate. În acest fel, de 30 de ani, ei sunt, în fiecare decembrie, uciși din nou.

Vă solicităm să folosiți autoritatea și prestigiul de care vă bucurați la a doua investire din partea alegătorilor români pentru a înfrânge în sfârșit rezistența sistemului care și-a dorit să acopere criminalii.

Salutăm redeschiderea urmăririi penale în dosarul nr. 11/P/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Parchetelor Militare dispusă prin Ordonanța nr. 2556/C/2019 din 21 octombrie 2019 emisă de procurorul general Bogdan Licu.

Vă rugăm ca în continuare să cereți *desemnarea unui procuror general și a unui procuror șef al Secției Parchetelor Militare care să aibă ca prioritate investigarea tuturor vinovaților pentru crimele de la Revoluție, nu doar a decidenților politici.*

Vă rugăm să solicitați *finalizarea cu celeritate a anchetelor clasate în dosarele existente, dar și deschiderea imperativă a altora, așa cum impune probatoriul existent*, după cum a solicitat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în deciziile prin care statul român a fost sancționat.

Vă rugăm să susțineți aflarea adevărului cu privire atât la faptele infracționale în care au fost implicate cadre de securitate, armată și miliție la Revoluție, cât și a *tuturor crimelor sistemului represiv comunist de până atunci.*

În acest sens, alături de Asociația 21 Decembrie, vă rugăm să susțineți constituirea în cadrul Ministerului Public a unei "*Secții pentru investigarea crimelor comunismului și a infracțiunilor contra umanității*" (SICCIU), în structura Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, condusă de Procurorul General printr-un procuror-șef de secție, așa cum funcționează DNA, DIICOT, ca unități specializate de parchet.

Va mulțumim.

Cu stima,

Andrei Ursu

București, 19 decembrie 2019

Au semnat apelul și lista rămâne deschisă:

Ana Blandiana	Magda Cârnecki	Gabriel Andreescu	Radu Filipescu
Brîndușa Palade	Dan Grigore	Vasile Gogea	Rodica Culcer
Andrei Oișteanu	Vlad Zografî	Mihai Demetriade	Cristian Pîrvulescu
Liviu Antonesei	Andrei Cornea	Ștefan Vianu	Daniel Cristea-Enache
Radu Vancu	Cătălin Teniță	Radu Mârza	Peter Eckstein Kovacs
Vlad Alexandrescu	Petre Iancu	Adrian Niculescu	Mihaela Miroiu
Dan Voinea	William Totok	Mădălin Hodor	Leontin Horațiu Juhas
Petre Mihai Bacanu	Dennis Deletant	Vladimir Tismaneanu	

Alți peste 1.500 de susținători au semnat online aici:

<https://campaniamea.declic.ro/petitions/cerem-dreptate-pentru-victimele-revolutiei-cerem-adevarul-si-pedepsirea-vinovatilor>